

Μόνη ασφάλεια ο Χριστός - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ [Γνώμες](#)

ΜΟΝΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

[π. Δημητρίου Μπόκου](#)

Ο Χριστός περπάτησε πάνω στη φουρτουνιασμένη θάλασσα και ήλθε βοηθός στους μαθητές του, που δοκιμάζονταν σκληρά από τα αγριεμένα κύματα. Ο Πέτρος ζήτησε να περπατήσει κι αυτός πάνω στα κύματα και εν μέρει το πέτυχε. Όταν όμως η προσοχή του αποσπάστηκε από την τρικυμία που λυσομανούσε γύρω του, το σώμα του ξαφνικά «βάρυνε» και άρχισε να βουλιάζει. Έκραξε τότε με αγωνία

στον Χριστό και Εκείνος τον έσωσε **(Κυριακή Θ΄ Ματθαίου)**.

Αγριεμένη θάλασσα έχει καταντήσει ο κόσμος μας. Τα μηνύματα πανταχόθεν δυσοίωνα. Πόλεμοι, αναταραχές, αρρώστιες, καταστροφές. Αντί για ένα ειρηνικό, αισιόδοξο, ελπιδοφόρο, ελεύθερο μέλλον, μας περισφίγγουν, καθημερινά όλο και περισσότερο, προσπάθειες χειραγώγησης, ανελευθερίας, μετάβασης σε νέες πρωτόγνωρες μορφές ολοκληρωτισμού. Ο Χριστός μιλάει για «πολέμους και ακοάς πολέμων». Προλέγει φυσικές καταστροφές. «Έσονται λιμοί και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους». Αλλά μας ενθαρρύνει. «Μη θροεΐσθε». Δεν είναι μόνο τα κύματα και η τρικυμία γύρω μας. Είναι και ο Χριστός επί των κυμάτων. Σπεύδει για τη σωτηρία μας. «Θαρσεΐτε», λέει, «μη φοβεΐσθε». Τον βλέπουμε; Τον αναγνωρίζουμε; Τον εμπιστευόμαστε;

Όχι μόνο ο κόσμος γενικά, αλλά και η ψυχή μας ενίοτε είναι θάλασσα τρικυμισμένη. Από τα προσωπικά μας προβλήματα. Από τις διαταραγμένες σχέσεις μεταξύ μας. Από φτώχειες και αρρώστιες ατέλειωτες. Από τον πόλεμο των παθών μας. Η ταραχή δυστυχώς είναι ο κανόνας στη ζωή μας. Οι στιγμές της γαλήνης αποτελούν μικρές φωτεινές εξαιρέσεις μόνο. Η ψυχή μας σαλεύεται. Δεν διαφέρει από «κυμαινομένην θάλασσαν». Πού είναι ο Χριστός;

Ο Χριστός είναι παρών, αλλά το θέμα είναι αν τον έχουμε εμείς στο οπτικό μας πεδίο. Αν του έχουμε δώσει πρόσβαση στη ζωή μας. Αν τον αναγνωρίζουμε. Ο Χριστός είναι ατράνταχτο στήριγμα, **μοναδικό θεμέλιο** της ζωής μας. «Θεμέλιον γαρ άλλον ουδείς δύναται θείναι παρά τον κείμενον, ος εστιν Ιησούς Χριστός» (Α΄ Κορ. **3**, 10). Ο κόσμος μοιάζει σαν μια πυραμίδα, στην κορυφή της οποίας βρίσκονται οι ισχυροί που εξουσιάζουν όλους τους άλλους. Όμως ο Χριστός, κατά τον άγιο Σωφρόνιο, είναι η κορυφή μιας ανεστραμμένης πυραμίδας, που δεν εξουσιάζει, αλλά βαστάζει και στηρίζει με ασφάλεια τους πάντες. «Μη ταρασσέσθω υμών η καρδιά», μας προτρέπει ο Χριστός, «μηδέ δειλιάτω. Πιστεύετε εις τον Θεόν και εις εμέ πιστεύετε» (Ιω. **14**, 1. 27).

Το θέμα λοιπόν είναι προς τα πού είναι στραμμένη η προσοχή μας. Κοιτάζουμε τον Χριστό ή βλέπουμε μόνο τα κύματα και τις θύελλες γύρω μας; Εδράζεται η ζωή μας στο θεμέλιο του Χριστού; Πιστεύουμε ότι μπορούμε να στηριχτούμε με ασφάλεια πάνω του; Ας αυξήσουμε τη σχέση εμπιστοσύνης στο πρόσωπό του.

Ας χτίσουμε το σπίτι μας «επί την ασάλευτον πέτραν των εντολών» του. Ατράνταχτο θεμέλιο είναι οι εντολές του Χριστού. Η τήρησή τους κάνει την ψυχή μας «Θεού οικοδομήν». Όσα κύματα κι αν σπάσουν πάνω της δεν τη γκρεμίζουν.

«Τεθεμελίωτο γαρ επί την πέτραν... Η δε πέτρα ην ο Χριστός» (Λουκ. **6**, 48. Α΄ Κορ. **10**,

4).

Καλή ευλογημένη εβδομάδα!